

Overdenking 7 januari Maranathekerk

Verwachting

Ik val maar net als Marcus met de deur in huis. Marcus draait niet om de zaak heen, verteld geen mooie verhalen over stal, en engelen en herders,

Hij wil aan de lezer vertellen wie Jezus Christus is.

Dat is het doel van dit boek. Een boek kort van stof.

De schrijvers van het Matteus en Lukas evangelie hebben veel verhalen uit het Marcus evangelie gehaald en het uitgebreider verteld.

De mensen voor Jezus tijd leefden met de verwachting dat de Messias komen zou, ooit. Bij hun feesten stond er aan de hoofdtafel altijd een stoel vrij voor Elia, voor als hij terug zou komen.

De omstandigheden waar de mensen toen in leefden waren zwaar en donker.

En er was altijd het uitzien naar de komende Messias. Dat gaf hen perspectief in het vaak donkere bestaan.

En ook al dwaalden de mensen vaak bij God vandaan, diep in hun binnenste wisten ze en leefden ze met God en zagen ze uit naar verlossing en de Verlosser.

Ze haalden vaak teksten aan van de profeten waaronder Jesaja.

Zo doet ook Marcus nu: let op, ik zend mijn bode voor je uit, hij zal een weg voor je banen. En, Luid klinkt een stem in de woestijn, maak de weg van de Heer gereed, maak recht zijn paden.

Het klinkt in de woestijn, in de woestijn van het leven: Maak, twee keer maak.

= Doe, ga, wacht niet af,

Maak de weg van de Heer gereed: hoe dan: maak zijn paden recht:

Daaruit haal ik de betekenis: doe in het leven wat goed is, leef de geboden na, werk aan het koninkrijk van God!

De mensen zien een man in een kameelharen jas, die leeft van sprinkhanen en wilde honing.

Symbolen van een leven in de woestijn. Een man die leeft in de woestijn, in de stilte van het bestaan, een plek waar je dicht bij God kunt leven.

In een jas waarin je warm blijft en eten waarmee je kunt overleven.

In deze man herkenden ze Elia.

En meteen roept dat de hoop op: is Elia terug?

Is de verlossing nabij? De verlosser? Gaat hij ons vertellen dat de Koning komt?

Deze man heeft iets te zeggen, hij is een autoriteit.

Woestijn

Johannes leeft in de woestijn. In de stilte, in de eenzaamheid

In de verborgenheid.

Hij heeft zich losgemaakt van de drukte van het leven, de chaos,

Hij zoekt in de woestijn de verstillings en de verdieping,

Een plek om God te zoeken en te ontmoeten.

Een plek om de drukte en de chaos van het leven te ontlopen,

Een plek ook waar je jezelf tegen komt. Waar je niet om jezelf heen kunt

Waar je de eigen moeiten van het leven onder ogen moet zien.

Niet voor niets zoeken ook in onze tijd mensen plekken van rust.

Nemen een jaar vrijaf om los te komen van de spanning van het werk, de drukte van het leven, om tijd te hebben om na te denken, of om los te komen van vaste patronen.

Of elkaar opzoeken om in stilte tijdens een wandeling na te denken over zaken van het leven, of in een miniretraite, nadenken over een vraag die gaat over jezelf, de diepere lagen in je bestaan, Wat je al dan niet deelt met een ander

Dat delen met de ander kan heel heilzaam zijn, met elkaar rond de tafel zitten, met een kop koffie en maatschappelijke vragen met elkaar bespreken, kan je verder helpen in je denken over het leven Of daar waar het leven pijn doet, waar onverwerkt verdriet is, waar de zwaarte van mantelzorg of rouw op je drukt, helpt het als de ander je een vraag stelt, of je door het verhaal van de ander herkenning vindt.

Of samen meditatieve liederen te zingen en zonder te spreken elkaar het licht door te geven

Of samen een boek lezen en aan elkaar vertellen wat je raakt, wat je niet begrijpt, wat je stoort en te ontdekken dat door de ogen van de ander je iets nieuws kunt leren.

En te ontdekken dat, ondanks dat er veel verschillen zijn, je elkaar toch kunt vinden omdat je in alle rust kunt vertellen waar voor jou de kern van het bestaan ligt.

Om te ontdekken dat wij elkaar gegeven zijn tot kleur en samenklank.

Daar wordt de wereld mooier van.

Net als in het liedje van toen, van Herman van Veen: Anne, de wereld is niet mooi, maar jij mag haar een beetje mooier kleuren.

Of thuis in alle rust nog eens een overdenking via internet beluisteren, of dat lied nog eens nalezen in het nieuwe liedboek, omdat de tekst tot denken zet, of omdat de melodie je meeneemt naar grotere hoogte

Verhalen over het leven delen, verbindt je met elkaar en inspireert en verdiept je leven.

Leven

In de woestijn kun je niet anders dan door de diepte heen gaan

Door de diepte heengaan, door de vragen van het leven heengaan, doet leven.

Johannes doopte de mensen in de Jordaan.

Een rivier van stromend water, soms met veel water, soms met weinig water.

Water dat over je heen stroomt, reinigt, verfrist, bruisend en borrelend

Maar die ook de diepte kent, de diepte van de dood, je kunt er verdrinken als je niet oppast.

Door die diepte heen gaan, door de diepte van de levensvragen heen gaan,

je overgeven aan de hulp en kracht van de Ander en de ander

Dat doet je opstaan, doet je opspringen, kom je in het leven te staan met een ander perspectief: een geopende hemel.

Horen dat God en mensen je omarmen, je liefhebben.

Dat raakt in het diepe bestaan van de mens

Dat is perspectief

Hierheen, hier is water en brood om niet!

Maak recht zijn paden en kleur het leven met de kleuren van de belofte

Leef in Gods Koninkrijk, als gezegende mensen.

Amen

